

Eigenlijk wel gek dat er in het ziekenhuis nog zo weinig met patiënten wordt gesproken over hun laatste levensjaren en wat ze vooral belangrijk vinden in die laatste periode.

Mijn dokter is natuurlijk heel erg deskundig op medisch gebied maar het is mijn lijf en mijn leven. Het is toch juist heel goed om samen met mij en mijn naasten te beslissen wat er nog mogelijk is maar vooral wat ik nog wel en niet wil?

Ik vind het heel goed dat er een landelijk actie is gestart om ervoor te zorgen dat samen beslissen vanzelfsprekender wordt voor zowel de patiënt als de dokter. Zo zie je op de televisie mooie filmpjes voorbijkomen en ook op de radio hoor ik dat ze erover praten.

Regelmatig heb ik contact met de cardioloog of verpleegkundig specialist. Gelukkig hoef ik niet altijd naar het ziekenhuis omdat ze tegenwoordig ook werken met een belafsprak of videobellen. Ik ben ook aangesloten bij het telemonitoringscentrum waaraan ik 2x per week mijn bloeddruk en gewicht doorgeef. Als ik me zorgen maak of klachten heb, kan ik altijd contact met ze opnemen en overleggen ze met de specialist. Dit vind ik fijn, want het geeft mij eigen regie. Ik kan in mijn JbZ terugzien wat de dokter met mij heeft afgesproken of aan medicijnen gaat veranderen.

Pas kreeg ik ook een recept voor nieuwe medicatie, wat daar opstond was voor mij abracadabra. Zijn jullie goed in codetaal? Vindt de juiste cijfercode om het laatste deel van mijn verhaal te kunnen lezen

